

4.19.19

Idem AA. et CC. Menandro.

Exceptionem dilatoriam opponi quidem initio, probari vero, postquam actor monstraverit quod adseverat, oportet.

D. XVI k. Dec. Nicomediae CC. consss.

[a. 294]

4.19.20

Idem AA. et CC. Phronimae.

Si de possessione servitutis emptionis instrumentis subtractis in libertatem proclamat Eutychia, cum petitori probationis onus incumbat, intentione sua defecta his iuvari minime potest, nam si in servitutem petatur, ad emptionis probationem non est indicis aliis opus, sed instrumentorum furtum monstrare sufficit,

III non. Dec. Nicomediae CC. consss.

[a. 294]

4.19.21

Idem AA. et CC. Crispo.

Ad probationem uti dominii aliena subtrahentes instrumenta his minime possunt, quippe cum horum lectio non recitantem, sed quem tenor scripturae designat, adiuvat.
¶ Cum itaque nec cetera probationum indicia reprobentur, iure competenti praediorum, quae in quaestionem veniunt, dominium ad te ostende pertinere, nam res vindicantem ab emptore suos numeratos nummos adseverantem erga probationem laborare non convenit, si quidem huiusmodi, licet probetur, factum intentioni nullum praestet adminiculum.

S. VI id. Dec. Singiduni CC. consss.

[a. 294]

4.19.22

Idem AA. et CC. Agathocleae.

Ad probationem servitutis Glyconis matrem eius ac fratrem servilia fecisse ministeria non sufficit, cum neque ingenuorum coniventia coniunctis necessitudine praejudicet neque de servis ex eadem matre natis unus libertatem adipisci prohibeatur.

D. VIII k. Ian. ipsis CC. consss.

[a. 294]

4.19.23

Idem AA. et CC. Menelao.

Actor quod adseverat probare se non posse profitendo reum necessitate monstrandri contrarium non adstringit, cum per rerum naturam factum negantis probatio nulla sit.

D. VIII k. Ian. CC. consss.

[a. 294]